

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΕΡΙΧ ΜΠΑΟΥΜΑΝ

ΕΝΑ ΤΡΑΓΙΚΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

ΑΠΟ τόν καιρό που ο Φράντς Λάγκερ έπεσε θύμα ενός αυτοκινητιστικού δυστυχήματος ώρκισθηκε να μη πιάση ποτέ στα χέρια του τιμόνι. Έσχισε λοιπόν το δίπλωμά του, πούλησε τη θαυμασία μηχανή του σε τιμή εύκαιρίας κι' έκαψε όλα τα σχετικά βιβλία και τα περιοδικά. Οι φίλοι του πειά δεν τόν άνεγνώριζαν. Δεν μπορούσαν να καταλάβουν πώς αυτός ο αυτοκινητιστής που ήταν άλλοτε τόσο τολμηρός και τρελλαινόταν για τόν ίλιγγο, είχε μεταβληθή ξαφνικά σ' έναν άνθρωπάκο δειλό και δισταχτικό.

Πρώτες μίσησαν τόν Φράντς ή πολυάριθμες φίλες του, όλες αυτές ή Μίτσι, με τα τετράξανθα μαλλιά και τα έκφραστικά μάτια που τρελλαινόντουσαν για τούς «άσσοις» και τούς ριψοκίνδυνους αυτοκινητιστάς. Ο Φράντς δεν είχε πειά γι' αυτές κανένα ενδιαφέρον. Δεν θά μπορούσε να τούς προσφέρει ούτε ένα περίπατο με μιά ωμορφη λιμουζίνα. Δεν άξιζε λοιπόν τήν αγάπη τους. Είχε γίνει ένας κοινός άνθρωπος σαν όλους αυτούς τούς θιαστικούς ανθρώπους που κυκλοφορούν στους κεντρικούς δρόμους του Βερολίνου. Κι' αυτή ακόμη ή Γκέρτα Κλάους, ή πιό ωμορφη κ' ή πιό αγαπημένη φίλη του, δεν δίστασε σαν έμαθε τήν απόφασή του να τού δηλώση περιφρονητικά:

—Είσαι ανάξιος τής αγάπης μου. Φρόντισε λοιπόν να βρης καμιά αισθηματική μωδιτρούλα από αυτές που μαζεύουν αυτόγραφα τών «αστέρων» του κινηματογράφου και μη με σκοτίζεις πειά με τις άνοησίες του. "Αν μ' αγαπούσες πραγματικά, ποτέ δεν θά σκεφτόσουν να καλογερέψεις. Πώς είνε δυνατόν να χωρέση τού μυαλό σου ότι μπορώ να είμαι ακόμη φίλη σου; Τι δικαιολογητικό θά έχω για να σ' αγαπώ; Μήπως είσαι βαθύπλουτος; Μήπως είσαι ένας πασίγνωστος καλλιτέχνης; Μήπως είσαι κανένας διάσημος έγκληματίας; Καυμένης Φράντς, δεν καταλαβαίνεις λοιπόν ότι ως άτομο δεν άξιζεις ούτε ένα μάρκο; Τό μόνο που ως τά τώρα ζήλευα σε σέναν ήταν ή τόλμη σου. "Επαιζες πάντα κορώνα-γράμματα τή ζωή σου και τίποτε δεν σ' έκανε να μην έκτελέσης και τήν πιό στραβή ιδέα σου. "Ετσι είχες κι' έσύ ένα ρεκόρ. "Ήσουν ο «άσσος» τής στροβοκεφαλιάς και αυτό ήταν κάτι. Τώρα όμως κι' αυτή ακόμα τή δόξα σου τήν έστειλες περίπατο. Μην έχεις λοιπόν τήν άπαίτησι να έξακολουθήσω να σ' αγαπώ. Πάει, όλα τέλειωσαν μεταξύ μας.

Ο Φράντς ύστερα από αυτή τή δήλωσι, που με τήν αλήθεια δεν τήν περίμενε, σκέφθηκε ότι ή θέσις του ήταν υπερβολικά τραγική. Ξαφνικά είχε γίνει ο πιό άσημος κι' ο πιό γελυίος άνθρωπος του Βερολίνου. Κάποιος σκιτσογράφος μάλιστα τόλμησε να δημοσιεύση και μιά γελοιογραφία του, γραφοντας κάτω από αυτή τά έξής προσβλητικά λόγια: «Ο άσσος τών άσων». Κ' είχε ζωγραφίσει τόν δύστυχου Φράντς να σταματά ή σ' ένα δρόμο κατά διαταγή ενός μικροσκοπικού μίκου-μάους!

"Ε, τότε πειά ο Λάγκερ λύσσαξε από τού κακό του κι' αποφάσισε να δώση ένα τέλος σ' αυτήν τήν ιστορία. "Η είρωνείες τών φίλων του και τών γνωστών του κόντευαν να τόν τρελλάνουν και να τόν κάνουν ν' αυτοκτονήση. "Επρεπε λοιπόν όπως δήποτε να ξεκαθαρίση αυτήν τήν υπόθεσι. "Η στροβοκεφαλιά του που τόν είχε πάλι κυριεύσει δεν τόν άφηνε να σκεφθή πιό ψύχραιμα. Ναί, έπρεπε να δείξη σ' όλους αυτούς τούς παληανθρώπους ότι δεν ήταν δειλός και να τούς εξηγήση τήν αίτία που τόν είχε ανάγκασει να παρατήση τ' αυτοκίνητο.

Κι' ένα έβραδυ τούς κάλεσε στο σπίτι του και μ' επίσημο ύφος τούς εξήγησε τί τόν είχε τρομοκρατήση:

—Μιά νύχτα, τούς είπε, έτρεχα όπως πάντα μ' έκατό χιλιόμετρα στον έξοχικό δρόμο του Βίλκορφ. Τό σκοτάδι ήταν τόσο πυκνό που μόλις οί προσβολείς τ' αυτοκινήτου μου κατάρθωναν να τού ξεκαθαρίζουν λίγα μέτρα μπροστά μου. Ξαφνικά άρχισα να κυριεύωμαι από μιά παράξενη άνησυχία. Είχα προαισθανθή ότι θά μου συνέβαινε κάτι κακό. Κι' αλήθεια έπειτα από ένα δευτερόλεπτο διέκρινα μπροστά μου τή σιλουέττα μιάς γυναίκας.

Φρενάρισα απότομα αλλά τ' αυτοκίνητο δεν στάθηκε. Τά φρένα μου είχαν χαλάσει. "Ακουσα τότε τή γυναίκα να θγάζη μια άγρια σπαραχτική κραυγή κι' έπειτα τόν θόρυβο που κάνανε τά κόκκαλά της καυώς έσπασαν από τις ρόδες του αυτοκινήτου. Τό αίμα της σαν καφτές σταγόνες μου πισίλισε τού πρόσωπο!...

Με σηκωμένες τις τρίχες από τή φρίκη κατάφερα να σβύσω τή μηχανή και να σταματήσω τ' αυτοκίνητο. "Επειτα μ' ένα φανό έψαξα τού μέρος που είχε γίνει τού δυστύχημα. Τότε όμως κυριεύθηκα από έναν άπεριγραπτο φόβο. Τό πτώμα δεν ύπήρχε πειά εκεί πέρα. Μά ούτε και τ' αυτοκίνητο ήταν ματωμένο. Ομολογώ ότι κόντεψα να τρελλαθώ από τήν φρίκη μου. "Όταν συνήλθα κατάλαβα ότι είχα πέσει θύμα μιάς έφιαλτικής παραίσθησης!

Μά τότε φοβήθηκα ακόμη πιό πολύ. Αυτή ή τραγική σκηνή ήμουν θέβαιος ότι ήταν μιά προειδοποίησις τής τύχης μου. Και για να γλυτώσω από ένα άγριο δράμα που θά συνέβαινε ίσως στη ζωή μου άπεφάσισα να μην πιάσω ποτέ στα χέρια μου...

Οί φίλοι του όταν άκουσαν αυτήν τήν ιστορία ξεέσπασαν σ' εύθυμα γέλια.

—Δεν φθάνει που είσαι δειλός, τού είπαν, μά είσαι και άνόητος!

Τότε όμως ο Φράντς θύμωσε, κυριεύθηκε από τού πείσμα του και τούς δήλωσε:

—Βάζω πεντακόσια μάρκα στοίχημα. Θά τά κερδίση όποιος καταφέρει να με περάση σε μιά τρελλή κούρσα ταχύτητας.

—Στόν ίδιο δρόμο του φαντάσματός σου! συμπλήρωσαν είρωνικά οί φίλοι του και δέχθηκα τού στοίχημα.

Τήν άρισμένη νύχτα πέντε αυτοκίνητα ξεκίνησαν όλοταχώς από τόν δρόμο του Βίλκορφ. Πέντε «άσσοι» έννοούσαν να κερδίσουν τού στοίχημα.

Ο Φράντς τούς άφησε να προχωρήσουν κ' ύστερα ρίχθηκε σαν βολίδα εις καταδίωξή τους. Πέρασε τού πρώτο αυτοκίνητο, τού δεύτερο, τού τρίτο, τού τέταρτο, τού πέμπτο. Τ' αυτοκίνητό του έτριξε από τήν ταχύτητα και νόμιζε κανείς ότι ή ρόδες του θά σκορπίσουν. Ο Φράντς όμως δεν σκεφτόταν τίποτε. "Ήταν ένθουσιασμένος που άλλη μιά φορά είχε δώσει ένα καλό μάθημα στους φίλους του. Ξαφνικά τάγωσε από τή φρίκη του. Λίγες στιγμές πριν φθάση στο τέρμα του άγώνος, μιά γυναίκα απέσπασθη από τόν όμιλο τών περιέργων κι' έτρεξε με κραυγές χαράς να τόν ύποδεχθή. "Ήταν ή Μίτσι που τόν είχε θαυμάσει πάλι για τού θάρρος του και τόν είχε ξαναγαπήσει. Ο Φράντς προσπάθησε να σταματήση τ' αυτοκίνητο, μά τά φρένα από τήν μεγάλη ταχύτητα είχαν καή. Και τότε μέσα σ' εκείνο τού σκοτάδι έξειλίχθη ή φρικιαστική σκηνή που είχε διηγηθή στους φίλους του. Τ' αυτοκίνητο πέρασε πάνω από τού σώμα τής Μίτσι, τού τσάκισε τά κόκκαλα και τού έκανε χίλια κομμάτια. "Επειτα ή μηχανή του ξεβύσε και σταμάτησε.

Ο Φράντς Λάγκερ κύτταξε τότε με ένα θριαμβωτικό χαμόγελο τούς περιέργους και δήλωσε:

—Καθώς βλέπετε, κέρδισα τά πεντακόσια μάρκα! Και ξεέσπασε σ' ένα άγριο γέλιο παράφρονος.

ΕΡΙΧ ΜΠΑΟΥΜΑΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΤΩΝ ΛΟΝΔΡΕΖΩΝ

Κάποτε μιά κυρία από τή Βιέννη έλεγε στον "Αγγλο Ντυπλέυκ.

—Τί άσχημα που μιλούνε τά γαλλικά στο Λονδίνο! Ένώ έμεις στη Βιέννη τά μιλούμε θαυμάσια.

Τότε εκείνος τής άπάντησε έξυπνότατα και καυστικώτατα: —Κυρία μου, μη σάς κάνει έντύπως αυτό, γιατί, όπως ξέρετε οί Γάλλοι δεν έμπήκαν δυο φορές στο Λονδίνο, όπως μπήκανε στην πατρίδα σας τή Βιέννη!

Είδα τή σιλουέττα μιάς γυναίκας...